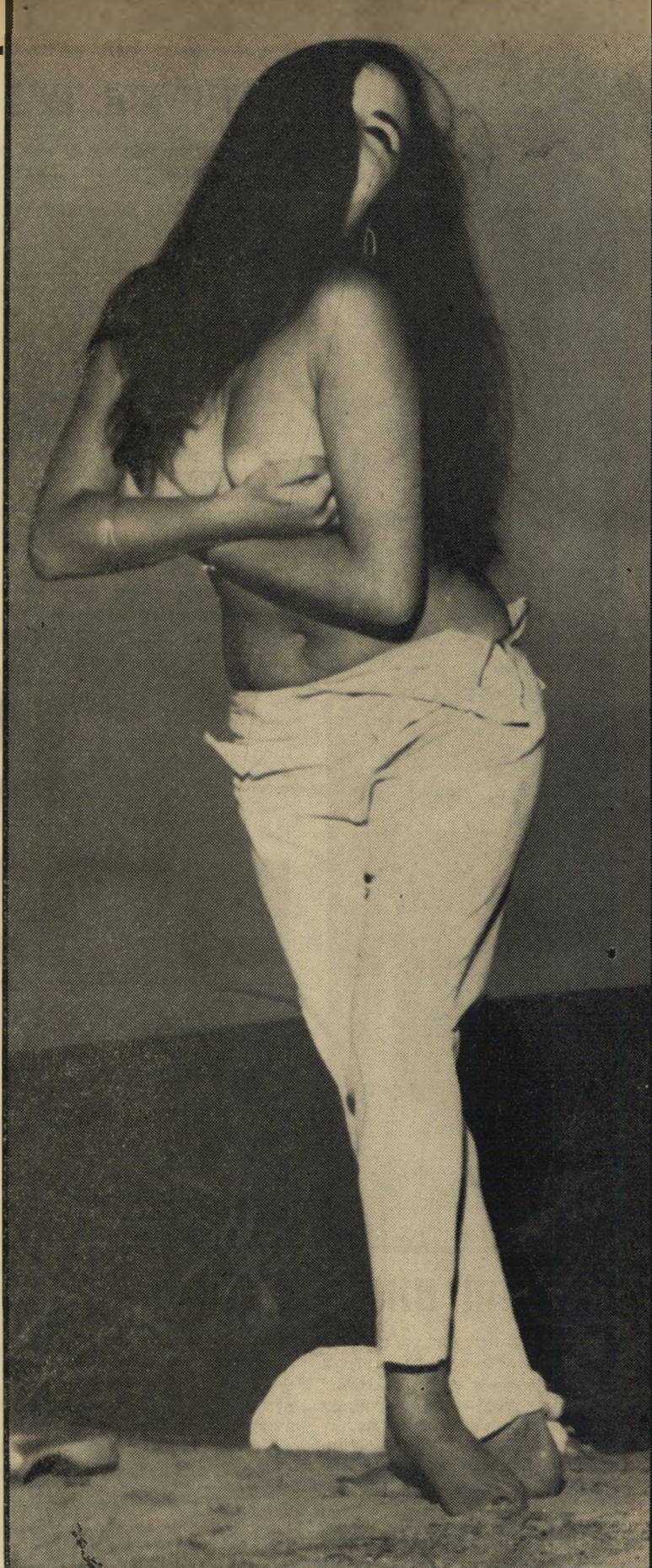

האם את חולמת לפעמים להיות רקדנית בטן?

נמשיך. גמרנו עם החזה. מגיעים לבטן. את רואה, שוב הבטן. היי אם חשוב שהבטן תהיה יפה?
 — חשוב שתהיה בטן. סטופ.
 הרבה בטן?
 — מסתפקים במה שיש.
 אבל צריך להזיז את זה ולנענע את זה. צריך כמות מינימלית, לא?
 — (חינך) כן.
 אז הדגימה היא לא בשבילי ריי קוד אוריינטאלי.
 — למה לא? יותר מדי זה גם לא טוב. בכלל — אשה צריכה לשמור על הגוף שלה, אם היא אמנית או לא.
 נמשיך הלאה. מה אחרי הבטן?
 — לא, זה מספיק. הרמה מתחילה לרדת. את רוצה להגיד שזה כבר מדי תחת לחגורה.

החלק הכי חשוב בגוף, כמה ש' נוגע לריקוד הזה?
 — המותניים.
 אז אפשר לקרוא לזה ריקודי מותניים.
 — אה, לא!
 למה לא?
 — תן לחשוב... אתה שואל אותי על הבטן, על המותניים, על החזה, הכל ביחד, זה ריקוד אוריינטאלי.
 איפה למדת את זה?
 — אף פעם לא למדתי.
 סתם התחלת לרקוד?
 — התחלתי לרקוד עם ידידים וידידות.
 איפה התחלת?
 — פה בארץ.
 איפה?
 — בבית. היתה לי ידידה רקדנית, ש' ראתה אותי רוקדת. אמרה שאני יכולה להצליח בריקודים אם אני אתחיל לרקוד.

עולם זה

אומרת לך: לא כדאי!

— בדיוק.
 אבל בריקוד אוריינטאלי, מה שמתחת לחגורה חשוב מאוד.
 — אני מעדיפה שתבטל את השאלה. זה לא שייך. זאת אמנות אחרת.
 אני לא רוצה לגרוש. נישאר כדי על החגורה. בעצב, ממה שאני רואת, החגורה כאן די נמוכה.
 אני מתכוון שרואים את הטבור. האם הוא חשוב לריקוד?
 — מאוד. כמו שהשם אומר, זהו מרכז התנועות של הריקוד. החלק הקדמי של ה' גוף מתנועע כל הזמן בריקוד. יש תנועות סיבוביות, וגם תנועות חדות לפנים ולאחור. בתנועות האלה הגוף כאילו נשבר לשניים, ושני החלקים מחוברים עליידי הטבור.

ואז?
 — זה באמת נכון. בפעם הראשונה ש' הלכתי להופיע, היתה לי הצלחה, והמר שכתי בהצלחה.
 איפה הופעת בפעם הראשונה?
 — היתה הצגה מתזאביב באהבה. הצגה גדולה. הסתובבנו בכל הארץ.
 מצטער, לא ראותי מה היה כה?
 — רינת ירון זמרת, ג'ו אקרובט, צמד הנאהבים, להקה יחנית, זמר אנטוניו...
 תוכנית אוריינטאלית?
 — לא, לא. הופעות.
 מה עוד?
 — סטריפטיז.
 סלחי לי את פעם עשית סטריפטיז?
 — אני לא!
 למה לא?
 — זה לא מושך אותי וזה לא בשבילי.
 מפני שזה גם?
 — זאת אמנות. זה לא דבר רע. אבל אין לי את הגוף בשביל זה.
 יש לך גוף יפה.
 — (מבט עמוק).
 טוב, נעבור.
 — לסטריפטיז צריך להיות גוף מאוד יפה. לא רק יפה.
 ולרקדנית אוריינטאלית לא צ'י ריך?
 — איך אני אסביר לך את זה? אני לא יודעת מה להגיד לך.
 תעני פרטיפרט. היא צריכה פנים יפים?
 — זה הכרחי.
 היא צריכה חזה יפה?
 — זה חשוב מאוד, אבל זה לא חיוני. מה את מספרת לי?
 — נו, זה תלוי במה שהיא לובשת. ה' חזייה, אתה מביין. יכולה להראות כאילו יש שם יותר ממה שיש באמת.

רק לא פרופסור!
 זה נשמע כמו הרצאה באקדמיה למחול.
 — רק אל תקרא לי פרופסור. איך לקרוא לך?
 — לולה.
 זה שמך האמיתי, או שמך ה' אמנותי?
 — זה שמי.
 זה שם אימלקי, או צרפתי. מי איפה את?
 — מארוקו.
 מותר לשאול בת כמה?
 — מותר.
 אני שואל.
 — 22.
 נחזור לריקוד. בישראל רואים הרבה טלבוזיה ערבית, ושם יש ריקודיבטן...
 — אוריינטאלי! אוריינטאלי!

שיער שחור ארוך. עיניים חומות בתוך פנים שחומים — זוהי לולה. לולה היא גם זאת: מידות כמעט קלאסיות (88-68-89). ביחד 51 קילוגרם של חן ושרירים. מה היא עושה? בתמונה למעלה היא מצטלמת על רקע המידבר הנגבי, עם עלות השחר. אך בדרך כלל היא רקדנית-בטן.

את רקדנית-בטן. — לא!
 סליחה?
 — אני רקדנית אוריינטאלית. מה ההבדל?
 — תראה, זה ריקוד מזרחי, למה אתה קורא לו ריקוד-בטן? אפשר באותה קלות לכתוב, סליחה על הביטוי, רקדנית-תחת.
 בכל זאת קוראים לזה ריקודי בטן. אולי מפני שהבטן היא ה' חלק הכי חשוב ביותר בריקוד זה? — זה חשוב...
 אבל לא הכי חשוב?
 — (שותקת).
 אז אולי מפני שהבטן היא ה' חלק הכי יפה בגוף האשה?
 — ההופעה כולה היא חשובה. לא ה' בטן, לא הידיים, הכל יחד.
 טוב, נשאל אחרת: מה לדעתך